

מ"ת 49976/08/18 - תייסיר עדיסאן, יוסף עדיסאן (עציר) נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 49976-08-18 מדינת ישראל נ' עדיסאן(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 372075/2018

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

העותרים

1. תייסיר עדיסאן (עציר)

2. יוסף עדיסאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד שירה חרל"פ

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה, במסגרתה עותרים המבקשים להסיר את החיסיון מעל מלוא תוכן הידיעה שהסיומת שלה 478, לרבות זהות המקור ומועד מסירת הידיעה, שכן לגישת העותרים, קיימת אפשרות כי המקור, נטל חלק באירוע המתואר בכתב האישום ו/או לחילופין, סייע, יזם או ראה המתרחש, ועל כן, הדבר חיוני להגנת העותרים. עוד במסגרת הדיון, מסר ב"כ העותרים פתק על גביו רשום פרטי פלוני - כסברתו הינו המקור וקיימת לו זיקה לנשקים שנזרקו מרכב הלנדקרוזר עת שנוהל אחרי העותרים מרדף משטרי. (המסמך התקבל וסומן נ/1)

2. מנגד, ב"כ המשיבה סבורה, כי דין העתירה להידחות, שכן אין בחשיפת מלוא תוכן הידיעה, לרבות זהות מוסרה ומועד מסירתה, כדי להועיל להגנת העותרים. ראשית, נטען, כי מרבית תוכן הידיעה נמסר להגנה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. שנית, בית המשפט בהליך המעצר, קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותרים, כאשר תמצית הראיות עניינם דוחות השוטרים אשר ניהלו את המרדף אחר רכב הלנדקרוזר בו נהגו העותרים וממנו נזרקו הנשקים (אקדח חצי אוטומט, רוסר m16), לצד שיחה מבוקרת בין העותרים אודות גרסאותיהם ואודות הנשק.

3. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד ובנוכחות נציגי המודיעין הרלוונטיים, הוצגו לעיון בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות, וניתן מענה לטעמים והנימוקים שעמד עליהם ב"כ העותרים, הן בכתב והן על פה.

4. כנגד העותרים הוגש כתב אישום המייחס להם לכאורה עבירות של נשק (נשיאה והובלה), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירות מיום 16.08.2018.

התשתית הראייתית שנקבעה על ידי בית המשפט לחובת העותרים, תמציתה דוחות השוטרים אשר

ניהלו את המרדף אחרי רכב מסוג לנדקרוזר בו נסעו העותרים וממנו נזרקו הנשקים המתוארים בכתב האישום. בנוסף, שיחה מבוקרת בין העותרים, כאשר העותר 1 אומר לעותר 2 "שתוק, שתוק" במהלך השיחה. העותר 2 אומר במהלך השיחה לעותר 1 "אם הייתי נותן לך לקפוץ היינו קופצים ובורחים, למה עצרתם להם, למה?". העותר 2 מציין בפני העותר 1 כי מדובר "רק בנשק" והעותר 2 מציין כי המדובר במה שלא נחשב כמרדף. בשלב נוסף של השיחה העותר 1 חוזר ומבקש מהעותר 2 להוריד את הקול. ועוד בהמשך העותר 2 אומר "כל אחד יקבל 20 חודש, זה טוב" והעותר 1 עונה "נכון". בסיומה של השיחה אומר העותר 2 שאמר: "ראינו רכב וברחנו, שאנחנו מסוכסכים ושלא ירצחו אותנו" (ראה החלטה מיום 02.09.2018).

5. אין מחלוקת, כי לעיון ההגנה נמסרה פרפרזה, כנדרש על פי המבחנים שהותוו בפסיקה.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד ב"כ הצדדים והן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד ובנוכחות נציגי המודיעין בלבד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן לא שוכנעתי שיש בהיעתרות לבקשה, כדי לסייע כהוא זה להגנת העותרים, וביתר שאת, לאחר ששמתי לנגד עיניי את קו ההגנה שעמד עליו ב"כ העותרים, לרבות האפשרות שהעלה במסגרת טיעוניו בנוגע לזהות המקור, ומשכך הם פני הדברים, דין העתירה להידחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ט, 19 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.